

Bài văn mẫu Tả hàng cây xanh bên đường - Mẫu 1

Đầu làng em có một con đường nhỏ ngăn cách giữa cánh đồng và làng quê. Ở con đường đó có một hàng xe xanh rì rào tỏa bóng mát rượi. Em rất thích đi dưới hàng tre xanh đó.

Chẳng biết hàng tre này đã trồng từ bao giờ, em chỉ biết khi em còn là một cô bé lớp một em đã thấy từng bụi tre già nằm thẳng hàng ở đây. Từ ngoài làng nhìn vào hàng tre như một hàng rào vững chắc bảo vệ cho làng. Hàng tre được trồng bên vệ đường rộng. Bây giờ đường đã được đổ bê tông sạch sẽ nhưng những bụi tre vẫn được dân làng giữ lại. Mỗi bụi tre rất to, bốn đứa em đứng vòng tròn, nắm lấy tay nhau mới hết vòng của bụi tre. Buổi sáng, tre ngả bóng che chở cho làng. Buổi trưa, bóng tre là nơi lí tưởng để mấy chú bò nằm ngủ. Buổi chiều, bóng che ngả xuống ruộng che mát cho các bác nông dân đi cấy. Đứng dưới gốc tre nhìn lên là cả một bầu trời lá xanh mát. Thi thoảng ánh nắng chiều xuống xen qua tán lá làm em tưởng như đó là những vì sao lấp lánh đang cười với chúng em. Đứng gần hàng tre em có thể nghe thấy tiếng chim chích, chim họa mi, chim vành khuyên thi nhau nói chuyện. Âm thanh ấy yên bình đến lạ.

Em hay gọi con đường đó là con đường cây tre. Con đường toàn những bụi tre xanh reo rì rào cùng gió. Có những lần nghịch ngợm em lại chạy vọt sang bên bờ ruộng để bắt châu chấu, chuồn chuồn bên cánh đồng lúa. Có lúc em dùng lá tre kết thành cào cào, châu chấu. Bà dùng lá tre ủ mâm giá đỗ cho cả gia đình. Chúng em cũng thường chơi trò trốn tìm quanh gốc tre. Bụi tre già vẫn ở đó, bao dung, triu mến nhìn em lớn lên với những trò trẻ con thơ ngây.

Bây giờ và sau này em vẫn cứ mãi gọi đó là con đường cây tre. Con đường mát nhất của làng. Em mong rằng con người sẽ không chặt tre đi để em mãi được bóng tre che chở, bảo vệ.

Bài văn mẫu Tả hàng cây xanh bên đường - Mẫu 2

Ai muốn vào làng em phải đi qua một con đường thẳng tắp. Hai bên đường là hai rặng phi lao do các lão nông làng em trồng độ năm sáu năm nay. Ngày ấy, mỗi cây trồng còn nhỏ bé, yếu ớt phải có một vành tre bao quanh bảo vệ, Đội thiếu niên chúng em được phân công chăm sóc, vun tưới hàng ngày. Bây giờ thì cây đã cao vút, xanh um. Đứng trên đê nhìn xuống, hai hàng cây cứ nhỏ dần, như chìa tàn lá đón gió, tạo một màu xanh thẫm. Từng thân cây to bằng cột nhà cách nhau khoảng vài mét đều đặn. Cảnh cây tỏa ra chỉ chít, cành nọ đan sang cả cành kia. Lá cây nhỏ, dài, rủ xuống từng chùm. Chỉ cần một làn gió thổi nhẹ là phi lao đã cất tiếng reo vui như bản nhạc của rừng. Đứng dưới gốc cây nhìn lên ta tưởng như cây cao vút tận trời xanh làm cho cảnh sắc quê nhà thêm mát mẻ và đẹp tươi lạ lùng. Trên các cành cao, những chú chim sâu ríu rít chuyền từ cành nọ sang cành kia, vừa kêu “tích tích” vừa nghiêng nghiêng, ngó ngó, tìm bắt những con nhện, con sâu, trông thật sinh động.

Những buổi trưa hè đi học về, đi dưới hai hàng phi lao ấy thì thật là khoan khoái. Bóng cây như một bức màn mềm mềm che dịu ánh nắng chói chang. Theo chiều gió, lá cây rì rào, vi vu như muốn đưa người ta vào một giấc ngủ êm đềm. Bác xã viên đi làm đồng vất vả, anh cán bộ đạp xe trên đường xa mệt nhọc qua đây, ai cũng muốn dừng chân nghỉ. Chỉ cần nghỉ một lát là mồ hôi biến đâu mất, ai nấy tỉnh táo, dễ chịu hẳn. Còn em, em quên sao được những ngày hè lí thú và bổ ích. Có buổi trưa, em ra đây tranh thủ đọc được chục trang sách. Có những buổi chiều, em dắt trâu đứng đỉnh bước trên con đường này. Vui nhất là những buổi chúng em cắm trại hè dưới bóng cây mát rượi.

Nhìn những con đường rợp mát bóng cây, em lại nhớ đến công ơn của Bác Hồ, Bác đã phát động Tết trồng cây, tự tay Bác đã trồng lên biết bao cây xanh. Vâng lời Bác dạy, chúng em sẽ chăm sóc những hàng cây, không để trâu bò làm gãy. Chúng em sẽ trồng nhiều cây hơn nữa để làm cho xanh tươi hơn quê hương đất nước Việt Nam. Em rất buồn, khi còn một số bạn chưa có ý thức bảo vệ cây